

[Ole Bjørn Kraft.]

Debatten i den Form, vi nu har faaet den. Jeg maa heraf have Lov til at drage den Slutning, at der ikke i Justitsministerens Motiver er noget, som har Forbindelse med udenrigspolitiske Hensyn, eller at Henri Prien skulde have udøvet en Virksomhed, for at sige det rent ud, i Forbindelse med en fremmed Stats Efterretningstjeneste, der har fremkaldt denne Udvisning. For hvis det havde været Tilfældet, havde det saa afgjort været rigtigere, at den højtærede Regering havde taget Diskussionen i Det udenrigspolitiske Nævn og dær givet sin Motivering og dermed have undgaet, at Debatten var blevet ført i Dag, som den er blevet. Den Slutning har jeg Lov til at drage af den Holdning, som Regeringen har taget. Jeg kan ikke tænke mig, at Regeringen ligefrem skulde ønske offentlig blot at faa en Lejlighed til at sværte Prien.

Jeg skal i mine Udtalelser under alle Omstændigheder meget lidt omtale Personen Prien og alle de Ting, som har været fremme, og som har været ganske overordentlig omhyggeligt og udførligt belyst baade af Ministeren og af den ærede Ordfører for Forespørgerne og af Socialdemokratiets Ordfører. Jeg vil dog gerne i Anledning af den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen fremsatte, og hvoraf man fik det Indtryk, at mange af de Mennesker, som har været i Forbindelse med Henri Prien, kun havde de sletteste Erfaringer, sige, at jeg har modtaget Henvendelse fra den Familie her i København, hos hvem Henri Prien i mange Aar var Gæst lige til det sidste. De har henvendt sig til mig for over for mig at understrege, i hvor høj Grad de sætter Pris paa Henri Prien, i hvor høj Grad de vurderer hans menneskelige Egenskaber, og med hvilken Glæde de gennem Aarene, baade før Krigen og efter Krigen, har givet ham Husly og fortsat gav ham Husly. Jeg siger det, fordi vi nu engang er kommet ind i denne Diskussion, og Henri Prien er langt herfra og har ingen Forsvarere. Derfor er det naturligt, at det, der kan siges, og det er ikke saa lidt fra mange forskellige Mennesker, til Fordel for ham, ogsaa bliver sagt i denne Debat.

Men det, som interesserer mig i denne Sag fremfor noget andet, er Spørgsmaalet om Asylretten, Spørgsmaalet om de politiske Flygtnings hele Stilling og Spørgsmaalet om, hvorledes man maa ønske, at Regeringen og Justitsministeren optræder over for disse Flygtninge, og ud fra hvilke Motiver de vil tillade dem at forblive her i Landet eller søge dem udvist.

Her vil jeg gerne indlede med at sige, at jeg takker den højtærede Justitsminister for den klare Udtalelse, han fremsatte med Hensyn til, hvorledes han bedømmer Asylretten, og hans Tilsagn om, at man fra dansk Side fortsat vil hævde Asylretten efter de Retningslinier, hvorefter vi har høvdet den efter Hitlerismens Gennembrud i Tyskland. Det er meget vigtigt, at denne Udtalelse er blevet fremsat, for Spørgsmaalet om Asylretten er Spørgsmaalet om Menneskeskæbner og er det i højere Grad nu end i normale Tider. Vi ved, at der nu paa ny over Europa gaar en Strøm af Flygtninge fra de Lande, hvor Friheden er blevet kvalt, hvor Tyranniet hersker, og vi har ingen Garanti for, at Tallet paa disse Lande ikke vil vokse, at Strømmen over Europa af statsløse og hjemløse og forfulgte Mennesker ikke vil tage til. Dèr er det godt, at vi kan sige her, at vi haandhæver som et frit Demokrati Asylretten, og at vi inden for de Muligheder, som vi har, og den Magt, vi besidder, vil aabne Danmarks Grænser og modtage dem i saa vid Udstrækning, som det nu kan lade sig gøre, med andre Ord, at Asylrettens Principper ikke er blevet forladt, og at vi ikke maa tage det, som her er foretaget af Justitsministeren i Forholdet Prien, som et Udtryk for, at en anden Opfattelse hersker.

Hvis vi nu med dette som Udgangspunkt derefter vender os til Spørgsmaalet Henri Prien, saa maa det afgørende ved Bedømmelsen af hele denne Sag først og fremmest være, om man kan tale om, at Henri Prien er politisk Flygtning, og det mener jeg, at man maa kunne. Han kom under alle Omstændigheder hertil i 1934 som politisk Flygtning. Nu er der altsaa Uklarhed over, hvorvidt Aarsagen til, at han søgte hertil, var det ene eller det andet, men det mener jeg ikke kan diskuteres paa det nuværende Tidspunkt. Skønt der blev stillet Krav om Udlevering fra tysk Side af ham, idet man paastod, at han havde begaaet Underslæb, tog den danske Statsmyndighed den Beslutning at godkende hans egen Forklaring, og der foreligger ogsaa Vidnesbyrd om, at han har været i Konflikt med Nazistyrer, og at han paa forskellige Maader er blevet forfulgt.

Vi accepterede ham i 1934 som politisk Flygtning, for ellers kunde vi have udleveret ham, og han har siden da opholdt sig her i Landet og som mange andre, der opholdt sig her i Landet under Besættelsen, været tvunget til at flygte til Sverige, hvor han ogsaa er blevet modtaget som politisk Flygtning. Efter Krigens Slutning vendte han tilbage til det Land, hvor han egentlig hørte hjemme. Han bragte sig dèr paa ny i Mod-